

жителнитѣ привлекателностъ. Не желаше никакъ счастіето на родителите на съпругътъ си а на противъ твърдото й желаніе бѣше да ги направи да разумѣятъ че сѫ тяжестъ на селциата. Всѣки денъ имъ причиняваше новы горести и сѧ трудѣше непрестанно да ги направи да почувствува че й бѣха умързнали. Добродѣтелнѣтъ човѣцъ уграничила въ отгадията стая и влизаха твърдѣ рѣдко въ жилището на снаха си.

Сѫщо и синътъ имъ бѣше повече неблагодарченъ. Неуобразованната му жена много пъти му отправяше твърдѣ дързостни думы съ които много пъти въ продълженіето на девѧть му напоминаваше значителнитѣ взестрѣ която му донесе, а той за да отбѣгне отъ раздорътъ и припиркатъ дължесе да мълчи. Не му прошаваше особено да ходи при старытъ си родители, като сѧ боеше, какъто казваше, че ще го изгъжатъ съ пословицѣта на нѣкое събитие. Прошаваше му само вечеръ да ги посещава слѣдъ конецътъ на дневнѣтъ му занятіята, когато ги намираше все навесени седнали близо единъ до други и като сѣдаше между имъ приказваше си злосчастіята.

« Да, да, думаше старый селчанинъ ето сега какъ виждашъ работитъ. Ты съпруго моя не го устави да отстѫпи упоена отъ лъскавината на злѣтото и ты сънко заслѣпенъ отъ хубостъта прилади ся, когато азъ памирахъ безплатно да ся съглася толкова съ молбытъ ви. Намѣчилися довольно я трима. Трѣбаше да сѣдавамъ и ждришъ